

РЕШЕНИЕ

№ 2213

гр. Пловдив, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Зорница Н. Тухчиева Вангелова

при участието на секретаря Таня Д. Стоилова
като разгледа докладваното от Зорница Н. Тухчиева Вангелова
Административно наказателно дело № 20225330205896 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 663437 – F652743/ 21.09.2022
г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП -
Пловдив, с което на „УелнесМи 2019“ ЕООД, на основание чл. 179, ал. 1
ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 /петстотин/лв. за
нарушение на чл. 125, ал. 5, вр. чл. 125, ал. 3 ЗДДС.

С жалбата се моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление с
доводи за незаконосъобразност и необоснованост на същото. Алтернативно
се моли случаят да бъде счетен за маловажен, като атакуваното наказателно
постановление бъде отменено, а жалбоподателят да бъде предупреден
съобразно чл. 63, ал. 2, т. 2 ЗАНН. Не се претендират разноски.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител ангажира
становище за неоснователност на жалбата, като моли същата да бъде оставена
без уважение, респективно обжалваното наказателно постановление да бъде
потвърдено като правилно и законосъобразно постановено. Претендират се
разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално
легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред,

поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията за този извод са следните:

АУАН и НП са издадени за нарушение със следните фактически параметри:

„При извършена служебна проверка в ТД на НАП Пловдив на 15.02.2022 г. се установи, че „УелнесМи 2019" ЕООД с БУЛСТАТ 205872848, регистрирано по ЗДДС лице, не е спазило установения от Закона срок за подаване на отчетни регистри по смисъла на чл. 124 от ЗДДС в ТД на НАП Пловдив за данъчен период 01.01.2022 г. – 31.01.2022 г. до 14.02.2022 г. включително.

Отчетни регистри по смисъла на чл.124 от ЗДДС не са подадени в ТД на НАП – Пловдив.

Гореизложената фактическа обстановка не е спорна между страните, а и се установява от събраните по делото доказателства, включително разпита на актосъставителя, който изцяло потвърди изложеното в акта.

Посоченото обаче не е достатъчно за законосъобразност на НП.

Това е така, доколкото при санкциониране на дееца за извършеното нарушение на чл. 125, ал.5 ЗДвП е допуснато нарушение на материалния закон.

В тази връзка следва да се съобрази, че според:

- чл. 125, ал. 1 ЗДДС, в редакцията действаща към момента на извършване на вмененото административно нарушение (Доп. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) - За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл. 159б.

- чл. 125, ал. 3 ЗДДС „Заедно със справка-декларацията по ал. 1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл. 124 за съответния данъчен период“;

- чл. 125, ал. 5 ЗДДС „Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят“

- чл. 179, ал.1 ЗДДС „Лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.“

Безспорно е в теорията и съдебната практика, че нарушението по чл. 125, ал. 5 ЗДДС е на просто/формално извършване, като съставомерната форма на изпълнителното деяние се състои в бездействие да се изпълни задължението да се подадат в указания в закона срок посочените в правната норма данъчни документи.

Редакцията на нормата на чл. 179, ал.1 ЗДДС поставя въпроса, ако за един и същ данъчен период данъчно задълженото лице не подаде повече от един от изброените данъчни документи дали то върши няколко отделни нарушения или едно единно нарушение, при налично усложнение от фактическа страна, състоящо се в едновременно осъществяване на повече от една от алтернативно предвидените форми на изпълнителното деяние.

По аргумент от мотивите на Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. по тълк. д. № 1/2021 г. на Върховен административен съд, Тълкувателно решение № 6 от 22.06.2017 г. по тълк. д. № 6/2016 г. на Върховен административен съд, Тълкувателно решение № 14 от 21.12.2021 г. по тълк. д. № 3/2021 г. на Върховен административен съд, изводът дали деецът е извършил едно или няколко самостоятелни административни нарушения по смисъла на чл. 18 ЗАНН следва да се направи на база съвкупна и комплексна преценка:

- дали в конкретния случай деецът е извършил едно или няколко самостоятелни действия и/или бездействия като проявна форма на изпълнителното деяние;

- дали установените противоправни действия/бездействия са относими към неизпълнение на самостоятелни правни задължения, имащи отделен и обособен характер и предмет.

В процесния случай задълженията за подаване на справка декларация и отчетени регистри за един и същи данъчен период нямат самостоятелен и обособен характер, доколкото са функционално предназначени към постигане на една и съща цел - надлежно отчитане пред приходната администрация на

данните, относими към законосъобразно формиране на данъчния резултат за съответния едномесечен данъчен период /ДДС за внасяне или ДДС за възстановяване/.

Задълженията за подаване на справки декларации и на отчетни регистри съгласно нарочната законодателна воля /чл. 125, ал.3 ЗДДС/ се изпълняват заедно и едновременно, по един и същи начин – по електронен път при условията и реда на ДОПК - чл. 125, ал. 7 ЗДДС.

Иначе казано, законодателят е поставил задължение за своевременно деклариране на релевантни за данъчното облагане данни, като по императивен път е установил формата на деклариране и способът за това. Така поставеното задължение не търпи частично изпълнение.

Още повече, че частично изпълнение е и технически невъзможно, доколкото е ноторно известно, че електронната платформа на НАП, чрез която се изпълнява задължението по чл. 125, ал. 7 ЗДДС не допуска отделно подаване и приемане на справка декларация без отчетни регистри и на отчетни регистри без справка декларация.

От гореизложеното следва, че изпълнението на законовото задължение за подаване на справка декларация и на отчетни регистри се осъществява чрез едно действие, респективно неизпълнението на това задължение представлява единно деяние под формата на едно противоправно бездействие .

Тоест, подаването на отчетни регистри без справка-декларация или на справка-декларация без отчетни регистри в законоустановения срок представлява едно противоправно бездействие, в нарушение на една материално правна норма - чл. 125, ал.5 ЗДДС и води до един и същ противоправен резултат - недеклаиране на данък, по реда и в срока установен от закона. Именно за това нарушение, под формата на бездействие в санкционната норма на чл. 179, ал.1 ЗДДС е предвидена санкция от 500 до 10 000 лв. за юридическите лица.

Очертаният фактически състав обосновава извода, че нарушението може да бъде в няколко алтернативни форми на изпълнително деяние - недеклаиране на данъка въобще или декларирането му извън законоустановения срок, но при всички случаи се върши едно единно нарушение, за което следва на основание чл. 18 ЗАНН да се наложи една единна санкция. В гореизложения смисъл изрично: Решение № 2123 от 11.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2112 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1855

от 15.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1419 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, и др.

Именно горното правило се явява нарушено в процесния случай, доколкото, както се установява от приетите в хода на съдебното следствие писмени доказателства, са издадени АУАН № F652741/10.05.2022 г. и НП № 663439 – F652711/ 21.09.2022 г., с които същият субект е наказан за неподаване на справка декларация за същия данъчен период 01.01.2022 г. – 31.01.2022 г.

С оглед всичко гореизложено следва да се приеме, че в нарушение на материалния закон, административно наказателната отговорност на наказвания субект е незаконосъобразно мултиплицирана като за едно и също нарушение, макар и в две алтернативни форми на изпълнителното деяние, са му наложени две отделни санкции, в два отделни наказателни процеса.

Изрично следва да се отбележи, че в случая порока в дейността на наказващия орган не касае нарушаване на принципа *non bis in idem* и в този смисъл е изцяло ирелевантно кое НП е издадено първо и дали някое е влязло в сила.

В случая става дума за нарушение на материалния закон и по - конкретно на императивната норма на чл. 18 ЗАНН, според която за едно нарушение се налага едно наказание, а при повече от едно нарушение се налага отделна санкция за всяко от тях.

Гореизложеното влече извод за незаконосъобразност и на двете НП, независимо от поредността на издаването им. В този смисъл е и трайната практика на Административен съд Пловдив - Решение № 672 от 09.04.2020 г. по к. адм. н. д. № 3994 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 958 от 30.04.2018 г. по к. адм. н. д. № 711 / 2018 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив и др.

Още повече, че допуснатия порок в дейността на наказващия орган в случая е довел до влошаване на материалноправното положение на наказвания субект, поради налагане на санкция в двоен размер, без да са спазени правилата за нейната индивидуализация в зависимост от степента на засягане на защитаваните обществени отношения.

По разноските

При този изход на спора на основание чл. 63д ЗАНН, право на разноси би имал жалбоподателят. Такива обаче, в конкретния случай не могат да се присъдят доколкото липсва нарочно искане за присъждане на разноси по

смисъла на т.11 от ТР 6/2012 ОСГТК на ВКС, съгласно която претенцията за разноси следва да бъде изрично заявена и това може да стане най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция.

Освен това липсват и доказателства за реално понесени разноси по смисъла на т. 1 от ТР 6/2012 ОСГТК на ВКС, според която разноси се присъждат, само ако е доказано реалното им сторване за заплатен адвокатски хонорар или за използване на юрисконсултска защита.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 663437 – F652743/ 21.09.2022 г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - Пловдив, с което на „УелнесМи 2019" ЕООД, ЕИК 205872848 на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 /петстотин/ лв. за нарушение на чл. 125, ал. 5, вр. чл. 125, ал. 3 ЗДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____